

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIII. Quos præscivit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Rom. 8. v. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XIII.

Quos præscivit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Rom. 8. v. 29.

1. **C**onsidera, quàm solliciti sint quidam habendi signum prædestinationis suæ, quàm fieri potest, certissimum. Ecce illud, quin multum indages, datum ab Apostolo: nempe Conformitatem Eclypi cum suo Prototypo vel Exemplari. *Quos præscivit, & prædestinavit* (intellige hos, sicut plerique Expositorum subintelligunt) *Quos præscivit, hos & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus.* Cogita proinde generale Prædestinationis negotium contigisse in hunc modum. Constituit Pater primum suum Electum, qui fuit Christus JESUS, filius suus naturalis, atque hunc prædestinavit ad comparandam sibi gloriam Redemptoris laboriosis exercendis virtutibus. *Oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam.* Processit deinde, nostro modo cognoscendi, ad eligendos gradatim alios, sed eâ ratione, ut JESUS esset Exemplar, cui omnes tanquam filij adoptivi essent conformandi, ita, ut quisquis noller huic exemplari conformari, excluderetur à gloria, qui vellet conformari, admitteretur, juxta diversum majoris vel minoris conformitatis gradum. Nunc intelligis omnia verba Apostoli. *Quos præscivit, hos & prædestinavit.* Eos, quos Dominus elegit, *Præscivit*, quæ est

formula quædam propria scripturæ *Electis Advenis secundum prædeterminationem DEI Patris.* 1. Pet. 1. v. 2. certissimè prædestinavit, sed ad quos conformes fieri imaginis filij sui, hoc Exemplaris, quod illis in filio benedicto proponebat. Tu vultis agnosces, quale fuerit hoc Exemplar? Vitam ejus lege, & videbis, quæ fuerit relinquere tibi exemplari pertatis, Humilitatis, Obedientie, Modestie, Manifestationis patientie non in uno genere patientie in omnibus: *Probatum per verum* talis etiam est tua? si talis est beatum, quia Eclypon simile Prototypo; si talis non est, contemisce, quia dissimilis est.

2. Considera, quàm æquum hoc modo Patrem æternum præbere, quia si ceteri electi debeant ejus filij adoptivi, conveniebat etiam eos fieri similes filio suo. Nunc Adoptio nobis tribuit, ut in Patre conformes simus imaginis fratris majoris gloriosi. meritò ergo præbere etiam debet, ut in via conformes simus imaginem ejusdem fratris majoris patientis, ad eò, ut, *factus sumus imaginem terreni, sic præbeamus imaginem Cælestis.* 1. Cor. 15. v. 49. tu ex parte tuâ sulcipes conatibus frater esses indignus. Non præbebi videatur, quod ille ex illius

qualis erat juxta Naturam Divinam, te in fratrem admisso effici voluerit Primogenitus secundum humanam. Quid agitur ratione sortem tuam vis esse meliorem? *Ruben primogenitus meus prior in donis, major in imperio.* Gen. 49. v. 2. Ex solo titulo Primogeniti, qui debebat esse major in imperio, in cælo, poterat Christus etiam velle major esse supra veram, prior in donis gaudendo prærogativis facultatum, honorum, commodorum, quæ secundum legem illi contemperebant: & ipse tamen ea non curavit, solum ut te salvum faceret, & tibi de cujus agitur salute, durum videtur eadem conformari?

3. Considera nihil ergo exaggerasse nec sacras paginas, nec sanctos, cum adeo disertis verbis protestati sunt, pati oportere, ut salutem consequantur. Hæc est via, quam huic scopo attingendo Dominus præfixit. *Per multas tribulationes oportet nos intrare in Regnum DEI.* Aliam præferre poterit, quis ignorat? sed postquam ista placuit, non est medium, necesse est aggredi animosè. Itaque quemadinodum, si Princeps sancivit amicitiam suam tecum pro militari obsequio, non litterarum commercium exigit, sed armorum, & vice versâ, ita cum DEUS posuerit Amicitiam suam in sola conformitate cum vita filij sui Benedicti, hanc solam à te petit. Alijs obsequijs equidem blandiri, sed satisfacere nunquam poteris. Nota proinde, quod non dicat: *Uniformes fieri vovimus, sed conformes.* Si dixisset

Uniformes: va nobis! De Matre ejus sanctissimâ piè credi potest, eam ut Matrem adeptam esse exactam Uniformitatem cum vita filij sui Benedicti, quæ causa est, ut S. Thomas diceret eam esse imaginem potius, quam factam ad imaginem, adeo bene illum representat. De alijs tam facillè credi nequit. Hinc est, quod Apostolus respectu Christi aliam prærogativam sibi tribuere noller, nisi meri imitatoris. *Imitatores mei estote, sicut & ego Christi.* Dicit ergo *Conformes, non Uniformes.* quia Conformitas admittit gradus, quod solatio esse potest. Verum est, gradibus conformitatis, quam cum Christo in terra habebimus, responsuram deinde alteram in cælo. & sic erit ibi reverà *Primogenitus in multis fratribus*, quia uti fratres statim inæquales, majores minoresque existunt, ita in cælo Prædestinatis accidet. Porro omnes se invicem ut fratres amabunt, & ideo quivis alterius prærogativâ gaudebit, ceu foret propria. felicem te, si sis de numero tam præclaro, at quomodo vis esse frater eorum in hæreditate, quando dedignaris esse frater in laboribus? *Frater in angustijs comprobatur.* Prov. 17. v. 7.

4. Considera quam aptus quoque fuerit sermo Apostoli, cum dixit: *Prædestinavit conformes fieri.* non dixit: *conformes esse.* & quare? quia non dixisset verum. Infantes, qui statim moriuntur post Baptismum, sunt prædestinati, & tamen non sunt prædestinati ad habendam in terra istam conformitatem cum imagine Christi

Christi patientis, quantumvis sint prædestinati ad eam habendam in cælo cum imagine Christi gloriosi: sed nihil refert, quia non obligamur habere eam conformitatem, sed procurare, cum possumus. *Conformes fieri*, non *conformes esse*. & ecce quam bene dixerit *conformes fieri*, ut intelligas, prædestinatus si fueris, etsi per te ipsum conformare te nolis, fore conformandum: *fies*. tor erunt necessitates patiendi, in quibus DEUS te constituer, etsi tu fugias. Istud est signum veræ prædestinationis, atque idcirco, quantumvis dicere posset Apostolus: *Prædestinavit conformes se facere*, non hoc dixit, sed dixit: *conformes se fieri*, & sine restrictione dixit, quia ad elaborandam ejusmodi conformitatem multi debent concurrere. DEUS exhibendo sanctissimam gratiam suam in tribulationibus, quas immittit, homines te vexando, demones infestando, ipsæ res creata rationis expertes inferendo molestias, & tu demum observando, quomodo Christus in ejusmodi casu se gesserit, ut ita te geras. Hæc est vera regula: *conformes fieri*, id est, non solum sese facere conformem, sed & fieri. *Posuit me quasi signum ad sagittam*. Thr. 3. v. 12.

5. Considera rationem, quam adducit Apostolus, in hunc modum factæ dispositionis Divinæ, quæ est, ut Christus ita sibi faciat multos fratres, seu Prædestinatos. *Ut sit ipse Primogenitus in multis fratribus*: quanto enim major est numerus fratrum, tanto etiam major est gloria Primogeniti. Cr-

ca illum corona fratrum. Etsi
13. Hæc ratio primâ ipse
falsâ, quia si Paradisus hystoria
majoribus affluunt gaudij, quæ
ret numerus, quam cum dicitur
plus patiuntur: sed falleris.
rat DEUS facere faciliorem
nem Paradisi, quam cum cor
tibus exposuit venalem, quæ
& aculeorum ubique copia
Sufficit, ad eas colligendas
manum velis. Multo magis
que potestate est esse pauper
Christo, quam abundare opor
miliari, quam eminere, obedire
præcipere, abstinere, quam
atque ita de cæteris. Itaque de
ter æternus adeptionem Paradi
gavit conformitati cum vita
Christus tenuit, id requiritur,
eiusque potestate est. Sufficit
rosæ voluntatis propositum: in
casu altero minime sufficeret.
bene dixit Apostolus, cum dicit
*destinavit conformes fieri in
suis, ut sit ipse primogenitus
fratribus*. Deinde in calu
ti forent, qui regnarent cum
multi fratres non forent, & sic
quidem ille Primogenitus, sed
deo in multis fratribus. nam qu
sti essent filij adoptivi, qui
rent similitudinis cum Natu
vis illi similes in gloria, qui
in abiectione dissimiles.
6. Considera homines pro
fugere crucem, atque ita pro
fugere salutem. Si extra discip
estis, cuius participes facti sunt

ego ad alteri & non filii estis. Dicitur enim hos fratres JESU multos futuros: *ut sit ipse primogenitus in oculis fratris.* & consequenter multi etiam erunt prædestinati. Negari non potest, sed *ut turbam magnam, quam dinumerare non poterat.* quid autem hoc docemus in acceptis DEO, quod in altero mundo Purgatorium existat. si non esset, vix nobis! quid fieret tot Christianis, qui suis commoditatibus addicti: quis eorum salvus fieret? Ideo Dominus Misericordiâ suâ infirmis disposuit, ut illi Prædestinati, qui ne pariter in vita defectus plurimos committunt, patientur post mortem. & sic dicitur purgatorium esse locum, ubi, qui noluerunt sponte conformari vitæ penali Primogeniti, sicut comites mere satisfactionis impendit, quo quisque id demum sibi comparat, quod per meritum non comparavit. sed numquid extremae detractionis est ista permutatio contentum negligere meritum, quod deinde tam omissa satisfactione compenset? Quam acerba erunt supplicia, in qui-

bus solvere licet, non mereri! Hic est locus, in quo procedi solet cum rigore summo. *Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas novissimum quadrante.*

7. Considera hoc esse oportere tibi gratissimum in oratione exercitiû, mana apprehendere Crucifixum, quæ est imago illa, quam voluit Redemptor de se specialiter in hac terra relinquere, atque ibi per partes contemplari, & videre tantisper, quomodo effigiatum respondeat exemplari. ô quæ differentia! Christus nudus, tu bene vestitus. Christus inter dolores, tu in deliciis. Christus in derelictionibus, tu in solatiis. Christus contemptus, tu honoratus. putasne hoc esse facere secundum exemplar? quin imò, si pati sponte nescis, rogandus est Dominus, ut vi te adigat ad patiendum. quanquam quid aliud rogas, cum Paradisum petis? rogas, diversis licet vocabulis, ut multam tribuat materiam patiendi. ita statutum est. *Quos præscivit, hos & prædestinavit conformes fieri imaginis filii sui.*

XIV.

Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo jam dicit Spiritus, ut requiescant à laboribus suis: opera enim eorum sequuntur illos. Apoc. 14. v. 13.

Considera, qui sunt illi, qui in Domino moriuntur. sunt illi, qui vixerunt in Domino. ita enim communitate accedit. ibi quisque moritur, ubi stabilem habet domicilium. Contingit

aliquando mori quenquam, ubi fortè reperitur in transitu; sed rarus est casus. ordinariè moritur, ubi vivere est solitus. qui vivit in peccato, moritur in peccato. qui vivit in Domino, moritur

